

[Henry Christensen.]

skyldes, at det ikke har været muligt i fuldt omfang at skaffe det fornødne personale til at gennemføre den planlagte aktivitet. Så er det, jeg spørger økonomiministeren, hvilke overvejelser han og regeringen har gjort sig over for den problematik, der uægtelig rejser sig, når man siger, at nu skal vi ikke alene have en aktivitet, der stiger med de 150 mill. kr., vi ikke klarede, men en aktivitet på 200-300 mill. kr. lagt ovenpå. Jeg er på det rene med, at man ikke kan gøre det 100 pct. op, men en vis vurdering af arbejdskraftproblemet og kapacitetsproblemet må man jo nødvendigvis, hvis man skal føre en ansvarlig økonomisk politik, foretage.

Økonomiministeren henviser til dæmpningen i den private sektor. Jeg ville anse det for meget betænkeligt, om man igen i år skulle sigte på en yderligere dæmpning, efter at vi sidste år har haft en dæmpning i investeringerne i den private sektor, en dæmpning, som handelsministeren, husker jeg ret, ved nytårstide, udtalte sig om som en meget betænkelig ting.

Så er der tilbage spørgsmålet om boligbyggeriet. Forestiller økonomiministeren sig, at den ledige arbejdskraft til at fylde statens huller ud skal komme fra en nedgang i boligbyggeriet? Det er det, der i så fald bliver tilbage, og derfor synes jeg nok, det er et alvorligt problem, som kræver en nærmere kommentar fra regeringen.

Hvad angår det neutrale organ, som vi her har drøftet, vil jeg sige, at den diskussion, der har været mellem hr. Rimstad og hr. Baunsgaard og nu økonomiministeren, begrundet egentlig, synes jeg, fuldt ud behovet for et sådant organ til at give os en nærmere vurdering af, hvordan lønudviklingen på det offentlige og det private område faktisk er i forhold til hinanden, og jeg tror, det var nyttigt ud fra mange hensyn, om en sådan vurdering, foretaget af et neutralt organ, blev stillet til rådighed for de interesserede parter.

Endelig må jeg sige til spørgsmålet om,

hvorvidt jeg synes, det var en god idé, at man lod regeringen slippe for at have et ansvar for at fremlægge en antiinflationsplan, at det synes jeg ikke er nogen god idé. Derimod synes jeg, det er udmærket, at alle deltager i arbejdet, og alle mulige gode ideer er sikkert velkomne, uanset om vi gennemfører det forslag til beslutning, som vi har fremsat.

(Kort bemærkning.)

Rimstad: Det er den højtærede økonomiministers bemærkning før om, at statens lønpolitik var den at byde det samme, som man konstaterede at det private erhverv bød, der kalder mig herop, for ministeren sagde: man følger de private statistikker. Der vil jeg gerne erindre om, at forleden dag, da vi diskuterede spørgsmålet om Danmarks Statistik, sagde jeg, at der findes ikke private pålidelige statistikker, og derfor er det klart, at staten må komme til et for højt lønniveau, hvis den følger de upålidelige statistikker. Det ville være et stort gode, og det ville være inflationshæmmende, hvis Danmarks Statistik ville kaste sig over udarbejdelsen netop af de statistikker inden for de enkelte løngrupper, som herved kunne blive pålidelige, hvad de ikke er i dag.

For øvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede økonomiminister, at det er ikke rigtigt, at staten følger disse private upålidelige statistikker. Det eksempel, som jeg gav her, kunne i hvert fald tjene til dokumentation for, at de ikke i det tilfælde er fulgt, for den private statistik taler i det pågældende tilfælde om 37.000 kr. som årsløn. Vi måtte, fordi det drejede sig om et tilfælde af exceptionel dygtighed, byde mere end det og bød 39.000 kr., men staten bød 45.000 kr.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Jeg kender ikke det konkrete tilfælde, men det er klart, at hvis det drejer sig om exceptionelle tilfælde, må staten naturligvis også kunne byde høje lønninger for kvalificerede